

Sygn. akt: X C 2907/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. przeciwko L. G.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu poniesionymi przez powoda obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26.10.2016 r. powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego L. G. kwoty 340 zł bez odsetek oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że nabyła w drodze przelewu od (...) spółki akcyjnej w W. wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych. Wskazano, że pozwany mimo zawarcia umowy i korzystania ze świadczonych na jej podstawie usług zaprzestał regulowania zobowiązań, co skutkowało zawieszeniem świadczonych usług i naliczeniem pozwanemu umówionej kary.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 03.03.2017r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę dochodzoną pozwem z żądanymi odsetkami oraz kwotę 120zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazany nakaz zapłaty pozwany zaskarżył sprzeciwem, w którym podniósł, że rozliczył się ze sprzętu o numerze (...), który zwrócił do biura P. Cyfrowego w T.. Do sprzeciwu dołączył zgłoszenie reklamacyjne.

Po przekazaniu sprawy powód podtrzymał żądaniem pozwu i przedłożył dokumenty na jego poparcie. Nie ustosunkowano się natomiast do sprzeciwu i podniesionego zarzutu, nie zajęto stanowiska mimo zobowiązania przez Sąd.

Na rozprawie stawił się pozwany, który podtrzymał swój zarzut, że rozliczył się z pierwotnym wierzycielem i zwrócił sporny sprzęt.

Sąd ustalił, co następuje:

L. G. zawarł w dniu 30.08.2010r. umowę z (...) S.A. w W., której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych w postaci usługi telewizyjnej. W ramach umowy, pozwany otrzymał do użytkowania dekodery E. numer (...), za którego udostępnienie płacił dodatkowo miesięcznie po 20 zł. W 2011r. i 2012r. zmieniono warunki świadczenia usług w ramach umowy.

Okoliczność bezsporna oraz Dowód:

Umowa z dnia 30.08.2010r. – k. 44-45, 48-49,

Protokół odbioru sprzętu z dnia 30.08.2010 – k. 46,

Zmiana warunków umowy z dnia 15.05.2012r. – k. 50,

Umowa z dnia 10.12.2012r. – k. 51-52,

Umowa z dnia 07.11.2011r. – k.55-58

Regulamin świadczenia usług – k. 59-62,

W dniu 03.08.2015r. Cyfrowy P. wystawił notę obciążeniową numer (...) na kwotę 340 zł z terminem płatności do 17.08.2015r., wskazując że została wystawiona tytułem kary umownej za „brak zwrotu sprzętu (...)”.

Dowód: nota obciążeniowa – k. 63

L. G. zwrócił dekodery o numerze (...) pierwotnemu wierzycielowi.

Okoliczność niezaprzeczona oraz dowód:

Zgłoszenie reklamacyjne – k. 10,

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 06.09.2016r. wierzytelności (...) S.A. w W. przeszły na powoda.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności. – k. 37-39 akt

- wezwanie do zapłaty – k. 33-34

- załącznik do umowy przelewu – k.32

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, okoliczności niekwestionowanych oraz dowodów z dokumentów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów przedłożonych przez strony, bowiem nie były kwestionowane przez strony i nie wzbudzały wątpliwości Sadu.

Powód wywodził swoje roszczenie na podstawie art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), regulujący umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz – w zakresie przelewu wierzytelności – art. 509 i nast. k.c.

Bezsporny w sprawie był fakt, że pozwanego i pierwotnego wierzyciela łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych i że wierzyciel pierwotny wystawił notę obciążeniową za niezwrócenie sprzętu o numerze (...). Bezsporny był także przelew wierzytelności Cyfrowego P. na powoda.

Spór dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu, że zwrócił sprzęt o numerze (...), więc nie było podstawy do wystawienia nowy obciążeniowej.

Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt, przysługującego mu względem pozwanego roszczenia o oznaczonej wysokości z tytułu kary umownej, zobowiązany był wykazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. Z kolei do strony pozwanej należało udowodnienie kwestii związanej z zarzutem zwrotu sprzętu.

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego Sąd uznał, że powód nie sprostował obowiązkowi wynikającemu z zasady ciężaru dowodu. Z treści pozwu wynika bowiem, że powód dochodzi roszczenia z tego względu, że pozwany nie wywiązywał się z warunków umowy i zaprzestał regulowania zobowiązań, co miało doprowadzić do zawieszenia świadczonej usługi i nałożenia na pozwanego kary umownej związanej ze zwrotem przyznanych ulg. Tymczasem do pozwu nie dołączono żadnego dokumentu na poparcie tych twierdzeń. Przedłożono jedynie notę obciążeniową, jednak nie dotyczyła ona nałożonej kary umownej za niewywiązanie się z regulowania płatności i utratą ulg, a dotyczyła ona „braku zwrotu sprzętu o numerze (...)”. (W pozwie natomiast w żadnym momencie nie wskazano, że postawą roszczenia jest kara za niezwrócenie w terminie jakiegoś sprzętu). Ponadto pozwany stanowczo twierdził, że zwrócił sprzęt o numerze (...) i przedłożył na tę okoliczność dokument, a strona powodowa nie zakwestionowała w żaden sposób tego twierdzenia, a zatem przyznała tę okoliczność. Zgodnie bowiem z art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

A zatem, skoro okolicznością niekwestionowaną - przyznaną był fakt, że pozwany zwrócił wierzycielowi pierwotnemu sprzęt numerze (...), powód nie udowodnił w żadnej mierze, że miał jakieś jeszcze inne roszczenia wobec pozwanego wynikające z treści pozwu, gdyż na tę okoliczność nie przedłożono żadnego dowodu.

Mając na uwadze powyższe, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione na podstawie art. 6kc, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc w myśl zasady odpowiedzialności na wynik procesu. Pozwany wygrał proces w całości nie ponosząc kosztów. Kosztami procesu poniesionymi przez powoda obciążono zatem powoda.